

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0159/2011

18.4.2011

RAPORT

referitor la garantarea unor evaluări de impact independente
(2010/2016(INI))

Comisia pentru afaceri juridice

Raportoare: Angelika Niebler

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	13
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE.....	15
AVIZ AL COMISIEI PENTRU MEDIU, SĂNĂTATE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ	18
AVIZ AL COMISIEI PENTRU INDUSTRIE, CERCETARE ȘI ENERGIE	22
AVIZ AL COMISIEI PENTRU PIAȚA INTERNĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR	26
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	30

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la garantarea unor evaluări de impact independente (2010/2016(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul de la Lisabona și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care au intrat în vigoare la 1 decembrie 2009,
- având în vedere comunicarea Comisei din 8 octombrie 2010 intitulată „Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană” (COM(2010)0543),
- având în vedere Rezoluția sa din 9 septembrie 2010 referitoare la o mai bună legiferare – cel de-al 15-lea raport anual al Comisiei în conformitate cu articolul 9 din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2008 referitoare la o mai bună legiferare 2006, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității²,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2007 referitoare la o mai bună legiferare 2005: aplicarea principiilor de subsidiaritate și proporționalitate - al 13-lea raport anual³
- având în vedere Rezoluția sa din 10 iulie 2007 referitoare la minimizarea costurilor administrative impuse de legislație⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 mai 2006 referitoare la o mai bună legiferare 2004: aplicarea principiului subsidiarității” – al 12-lea raport anual⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 aprilie 2004 referitoare la evaluarea de impact a legislației comunitare și a procedurilor de consultare⁶,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2003, dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie, privind mai buna legiferare,
- având în vedere Acordul interinstituțional „Abordarea comună a evaluării impactului” încheiat între Parlament, Consiliu și Comisie în noiembrie 2005,
- având în vedere Raportul special nr. 3/2010 al Curții de Conturi Europene,
- având în vedere rezultatele studiului comandat de Parlamentul European privind evaluările de impact în statele membre ale UE,

¹ P7_TA(2010)0311.

² JO C 15 E, 21.1.2010, p. 16.

³ JO C 187 E, 24.07.08, p. 67.

⁴ JO C 175 E, 10.07.08, p. 124.

⁵ JO C 297 E, 07.12.06, p. 128.

⁶ JO C 104 E, 30.04.04, p. 146.

- având în vedere Orientările Comisiei din 15 ianuarie 2009 privind evaluările de impact și anexele la acestea (SEC(2009)0092),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 iunie 2002 privind evaluarea de impact (COM(2002)0276),
 - având în vedere Acordul-cadru dintre Parlament și Comisie din 20 octombrie 2010,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2010 privind o politică industrială integrată pentru era globalizării - Atribuirea celui mai important rol competitivității și viabilității (COM(2010)0614),,
 - având în vedere Raportul pe 2010 din 24 ianuarie 2011 al Comitetului de evaluare a impactului (SEC(2011)0126),
 - având în vedere scrisoarea din 16 noiembrie 2010 adresată raportorului de către președintele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, referitoare la experiența acumulată pe baza unei evaluări de impact efectuate cu privire la efectele prelungirii concediului de maternitate la 20 de săptămâni,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0159/2011),
- A. întrucât evaluările de impact constituie o analiză sistematică a repercusiunilor pe care este de așteptat să le aibă acțiunea legislativă;
 - B. întrucât instituirea unui mediu de reglementare transparent, clar, eficace și de calitate ar trebui să se numere printre obiectivele prioritare ale Uniunii Europene;
 - C. întrucât evaluările de impact contribuie în mod pozitiv la îmbunătățirea calității generale a legislației comunitare, în sensul unei mai bune legiferări;
 - D. întrucât dificultățile care apar atunci când se procedează la transpunerea și aplicarea legislației în vigoare a Uniunii își au originea, printre altele, în textele legislative redactate necorespunzător, iar răspunderea le revine tuturor organismelor legislative europene în comun;
 - E. întrucât Tratatul de la Lisabona cuprinde clauze referitoare la aspecte sociale și ambientale de natură multisectorială (articolul 9 și articolul 11 din TFUE), de care trebuie să se țină seama atunci când se procedează la definirea și implementarea politicilor și activităților Uniunii și care reclamă o analiză aprofundată a impactului social și ambiental al întregii legislații propuse;
 - F. întrucât evaluările de impact efectuate la adoptarea legilor noi, precum și cu ocazia simplificării și reformării legilor existente permit o mai bună estimare a consecințelor sociale, economice, ambientale și sanitare ale acestora, precum și a compatibilității lor cu

drepturile fundamentale, putând astfel contribui la reducerea sarcinii administrative și la garantarea consecvenței cu care politicile UE urmăresc îndeplinirea obiectivelor globale stabilite de Consiliul European;

- G. întrucât Comitetul de evaluare a impactului este considerat de către Comisie ca fiind independent, deși se află sub autoritatea președintelui Comisiei și este alcătuit din funcționari superiori de la mai multe direcții generale și prezidat de secretarul general adjunct; întrucât acest lucru influențează obiectivitatea informațiilor și conduce astfel la o încălcare a neutralității necesare;
- H. întrucât s-a pronunțat în mod repetat în favoarea recurgerii la evaluări de impact independente în Uniunea Europeană;
- I. întrucât evaluările de impact efectuate de Comisie nu se ridică la un nivel de calitate constant și servesc adesea mai curând la motivarea unei propuneri legislative, decât la cântărirea obiectivă a faptelor;
- J. întrucât evaluările de impact pot fi utilizate pentru a crea impedimente birocratice inutile pentru dezvoltarea ulterioară sau intrarea în vigoarea a legislației și politicilor europene,
- K. întrucât, în Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2003, în Acordul interinstituțional „Abordarea comună a evaluării impactului” din noiembrie 2005, și în Acordul-cadru dintre Parlament și Comisie din 20 octombrie 2010, Parlamentul, Consiliul și Comisia s-au angajat să elaboreze un program urmărind o mai bună legiferare și întrucât prezenta rezoluție cuprinde propuneri concrete privind îmbunătățirea evaluărilor de impact;
- L. întrucât Comisia urmează o abordare de tip nou în materie de politică industrială, în virtutea căreia toate propunerile politice care afectează semnificativ economia ar trebui analizate amănunțit sub raportul consecințelor pe care le produc asupra competitivității,

Cerințe generale referitoare la evaluările de impact la nivel european

1. relevă că evaluările de impact sunt un mijloc important de îmbunătățire a legiferării în toate etapele ciclului de elaborare a politicilor, de care legislatorii UE ar trebui să se servească în mai mare măsură, pentru a putea aprecia mai bine consecințele de ordin economic, social, ambiental și sanitar ce decurg din opțiunile lor legate de politici, precum și impactul acestora asupra drepturilor fundamentale ale cetățenilor, reținând că analiza raportului dintre costuri și beneficii constituie un criteriu printre altele;
2. salută Comunicarea privind reglementarea inteligentă și pune accentul asupra faptului că evaluările de impact ar trebui să joace un rol central în toate etapele ciclului politic, de la elaborarea și până la punerea în aplicare, punerea în execuție, evaluarea și revizuirea legislației; accentuează importanța luării unor decizii bine cântărite și în condiții de deplină informare în faza de concepere a propunerilor legislative, deoarece astfel se poate îmbunătăți calitatea rezultatelor și, totodată, scurta procesul de legiferare;
3. subliniază necesitatea realizării unor evaluări de impact temeinice ca o condiție prealabilă pentru obținerea unei legislații de calitate și pentru transpunerea, punerea în aplicare și asigurarea respectării acesteia;

4. subliniază că o evaluare de impact nu poate, în niciun caz, să se substituie discursului politic și procesului de decizie democratică al legiuitorului, ci doar contribuie la pregătirea tehnică a unei decizii politice;
5. pune accentul asupra faptului că evaluările de impact trebuie efectuate în fazele incipiente ale procesului de dezvoltare a politicilor; subliniază că acestea ar trebui să fie întrutotul independente și că ar trebui să se bazeze, de fiecare dată, pe o analiză obiectivă, rațională a efectelor potențiale;
6. subliniază, în conformitate cu Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, că autoritățile legislative s-au angajat să realizeze evaluări de impact când consideră că acest lucru este adecvat și necesar pentru procesul legislativ, înaintea adoptării oricărui amendament substanțial;
7. consideră că este necesară implicarea unor experți externi, din toate domeniile politice, precum și a părților interesate afectate de procesul de evaluare a impactului, ca garanție a independenței și obiectivității; subliniază, în această privință, diferența fundamentală dintre o consultare publică și un studiu de impact independent; remarcă faptul că rezultatul final și controlul metodologiei și al calității evaluărilor de impact ar trebui să rămână de resortul instituțiilor Uniunii Europene, pentru a exista certitudinea că acestea sunt efectuate cu respectarea aceluiași standarde ridicate;
8. solicită ca evaluările de impact să fie elaborate cu maximă transparență, inclusiv prin publicarea din timp a unor foi de parcurs cuprinzătoare privind legislația propusă, pentru a garanta tuturor părților interesate aceleași oportunități de acces la procedura legislativă; consideră, în consecință, că și perioada actuală de consultare a Comisiei ar trebui prelungită la 12 săptămâni;
9. opinează că, în cazul proiectelor sau actelor legislative sponsorizate de administrațiile publice sau întreprinderile aflate în subordinea lor, aprobarea evaluărilor de impact nu ar trebui să fie de competența respectivelor administrații;
10. consideră că este esențial ca evaluările de impact să fie verificate ex ante de către statele membre, pentru a se stabili care sunt efectele legislației propuse asupra legislațiilor naționale și a politicilor publice; solicită o mai serioasă evaluare ex post și luarea în continuare în considerare a includerii unor tabele de corespondență obligatorii, pentru a garanta implementarea corectă a legislației UE de către statele membre și atingerea obiectivelor acesteia;
11. consideră că evaluarea de impact constituie un instrument adecvat pentru justificarea pertinentei propunerilor Comisiei, în special respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității, și pentru a explica mai bine co-legiuitorilor și cetățenilor, în general, motivele care au dus la alegerea unei anumite măsuri;
12. subliniază că elementele-cheie ale unei evaluări de impact de bună calitate sunt identificarea problemelor, consultarea părților interesate, definirea obiectivelor de atins și elaborarea unor opțiuni strategice;
13. consideră că este necesar ca propunerile legislative noi să fie însoțite de o evaluare de

impact; remarcă faptul că, în sensul articolelor 290 și 291 din TFUE, aceleași considerații s-ar putea aplica și la simplificarea și reformarea legislației UE, precum și în cazul actelor delegate și de punere în aplicare;

14. consideră că evaluarea de impact este un „document viu”, parte componentă a procesului de legiferare; subliniază necesitatea garantării unei flexibilități suficiente, care să permită realizarea de evaluări de impact ulterioare pe parcursul procesului de legiferare;
15. solicită ca evaluările de impact să nu se concentreze exclusiv asupra analizei raportului dintre costuri și beneficii, ci să ia în considerație un număr mare de criterii, în conformitate cu principiul unei abordări integrate, pentru a oferi legiuitorului o imagine cât mai cuprinzătoare cu putință; atrage atenția, în acest context, asupra aspectelor economice, sociale și ambientale, menționate în Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2003 și în abordarea comună din 2005, care trebuie să fie sintetizate într-o evaluare unică; subliniază, în această privință, necesitatea asigurării concordanței dintre politicile și activitățile UE, ținând seama de toate obiectivele acesteia, în acord cu principiul atribuirii de competențe, astfel cum este stipulat la articolul 7 din TFUE;
16. cu alte cuvinte, cere să se procedeze la o examinare a rentabilității tuturor programelor și măsurilor care implică cheltuieli, precum și la studierea eventualelor repercusiuni asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM); în acest context, cere să fie aplicate sistematic testele IMM stipulate în legea întreprinderilor mici (Small Business Act) din 2008; reamintește, în acest context, că, în cazul fiecărei legi care impune IMM-urilor anumite sarcini, ar trebui să existe o evaluare atentă a reglementărilor existente, având ca scop reducerea globală a obligațiilor legale ce le revin acestora;
17. cere ca, în cadrul evaluărilor de impact, toate propunerile politice noi care au consecințe semnificative asupra competitivității industriale să fie supuse unei analize aprofundate; cere, de asemenea, să se procedeze la o evaluare a posteriori a consecințelor legislației UE asupra competitivității economiei europene; menționează că Comisia a avut în vedere o astfel de modalitate de a proceda în comunicarea sa privind o politică industrială integrată în era globalizării;
18. subliniază necesitatea de a trage învățăminte din evaluarea ex-post a legislației existente și din analiza jurisprudenței pertinente a Curții de Justiție, precum și necesitatea de a purta o discuție adecvată cu privire la opțiunile strategice disponibile într-un anumit domeniu de politică înainte de a se propune legi noi;
19. sugerează ca evaluările de impact efectuate la nivel european să analizeze valoarea adăugată europeană privind economiile care ar decurge dintr-o soluție europeană, ca și pe acela al costurilor suplimentare pe care le-ar incumba, în statele membre, lipsa unei soluții europene;
20. consideră că în EI ar trebui avute în vedere impactul asupra parteneriatelor economice ale UE, precum și implicațiile alegerii unui anumit standard european, în locul unui standard internațional;
21. subliniază că evaluările de impact trebuie să ia în considerare pe deplin diferitele soluții de care dispune legiuitorul și, în acest context, ele trebuie să supună unei analize serioase

opțiunea de a nu interveni;

22. accentuează faptul că evaluările de impact nu trebuie să conducă la creșterea birocrăției și la întâzieri inutile în ceea ce privește procedura legislativă; cu toate acestea, pentru ca evaluările de impact să producă rezultate fiabile este nevoie de timp suficient; relevă, în acest sens, că evaluările de impact nu ar trebui să fie utilizate în mod abuziv, ca mijloc de blocare a unei legislații nedorite; sugerează deci crearea condițiilor tehnice și administrative necesare pentru ca evaluările de impact să fie efectuate rapid, într-un răstimp cât mai scurt, de exemplu cu ajutorul unor instrumente cum sunt convențiile-cadru, cererile de ofertă accelerate, ca și printr-o utilizare optimizată a resurselor proprii;
23. în conformitate cu abordarea bazată pe cele mai bune practici, cere să fie exploatată experiența altor țări, în care evaluările de impact se fac de mai mulți ani, în vederea îmbunătățirii în și mai mare măsură a evaluărilor de impact la nivelul Uniunii Europene;
24. cere ca evaluările de impact să fie actualizate în timpul desfășurării procedurii legislative în ansamblul său, astfel încât să se țină seama de schimbările care survin în cursul ei;
25. accentuează faptul că evaluările de impact nu ar trebui efectuate numai înaintea adoptării textelor legislative (a priori), ci și după adoptarea lor (a posteriori); reamintește că acest lucru este necesar pentru a putea stabili cu mai multă exactitate dacă obiectivele unui text au fost cu adevărat atinse și în ce măsură este cazul ca un act legislativ să fie adaptat sau menținut; subliniază însă că evaluările a posteriori nu ar trebui să înlocuiască vreodată îndatoririle ce-i revin Comisiei în calitate sa gardian al tratatelor, și anume acelea legate de monitorizarea eficace și în timp util a aplicării legislației UE de către statele membre;
26. subliniază responsabilitatea principală a Comisiei de a realiza evaluări de impact de înaltă calitate privind propunerile acesteia în momentul exercitării dreptului său de inițiativă în conformitate cu tratatul;

Îmbunătățiri posibile la nivelul Comisiei Europene

27. admite că, în ultimii ani, calitatea evaluărilor de impact ale Comisiei a crescut, însă subliniază că aceasta trebuie să fie îmbunătățită în continuare;
28. menționează, în acest context, Comitetul de evaluare a impactului – CEI) al Comisiei, înființat în 2006, căruia îi revine, în mare măsură, răspunderea pentru efectuarea evaluărilor de impact ale Comisiei;
29. subliniază că membrii CEI nu dispun decât de o independență formală, deoarece sunt în prezent desemnați de Președintele Comisiei, primesc instrucțiuni de la acesta, din care cauză nu poate fi vorba de o independență totală; solicită, în consecință, ca, înainte de numire, membrii Comitetului de evaluare a impactului să fie verificați de Parlamentul European și de Consiliu și ca aceștia să nu mai primească instrucțiuni din partea Președintelui Comisiei; cere ca activitatea CEI și a experților să fie de domeniu public și să se desfășoare în condiții de maximă transparență, astfel ca independența lor să poată fi verificată în practică;
30. solicită, de asemenea, implicarea unor experți din toate domeniile politice, precum și a

tuturor grupurilor de părți interesate afectate de activitatea CEI; cere ca acești experți să vină din afara Comisiei și să nu primească instrucțiuni;

31. sugerează ca Parlamentul European și, în special, comisiile parlamentare competente, să fie asociate oricărei proceduri de evaluare a impactului, precum și la lucrările Comitetului de evaluare a impactului; de exemplu, acestea ar putea fi informate și ar putea primi rapoarte intermediare; invită Comisia ca, odată cu prezentarea propunerilor legislative, să transmită Parlamentului și Consiliului rezumate de două până la patru pagini privind evaluarea de impact în ansamblul ei, inclusiv, atunci când este cazul, explicații referitoare la motivele pentru care nu a fost efectuată nicio evaluare de impact, spre a verifica dacă au fost abordate toate aspectele relevante, fără a se fi periclitat independența evaluării prin influențarea procesului analitic propriu-zis;
32. consideră că, pentru realizarea evaluărilor sale de impact, Comisia ar trebui să consulte și statele membre, având în vedere că acestea vor trebui ulterior să transpună directivele în legislațiile naționale, iar autoritățile naționale cunosc mai bine, de regulă, modul în care se traduc în practică dispozițiile legale;
33. subliniază că reglementarea inteligentă bazată pe evaluări de impact complete și obiective rămâne responsabilitatea partajată a instituțiilor europene, iar Comisia trebuie să ia prin urmare în considerare feedbackul primit din partea Parlamentului European, a Comitetului Regiunilor, a Comitetului Economic și Social European și a statelor membre.
34. remarcă faptul că, înainte de adoptarea definitivă a unei evaluări de impact, ar fi recomandabil ca rezultatele provizorii să fie, de fiecare dată, supuse unui control extern; cere, în acest sens, o expertiză de control accesibilă publicului;
35. menționează criticile Curții de Conturi Europene, și anume că, uneori, Comisia adoptă inițiative legislative înainte de finalizarea procedurii de evaluare a impactului; ia act de criticile conform cărora nu toate opțiunile politice pot beneficia de același nivel de atenție; subliniază că, în cadrul procesului de evaluare a impactului, trebuie să fie analizate integral toate opțiunile politice;
36. pentru mai multă transparență, solicită publicarea listei complete a tuturor experților și a celorlalte părți participante la procedura de evaluare a impactului, precum și a declarației de interese a acestora;
37. în ceea ce privește consultările publice, sugerează ca organizațiile reprezentative să fie informate rapid despre consultările prevăzute; sugerează, de asemenea, ca organizațiile reprezentative să aibă inclusiv posibilitatea ca, în cadrul consultărilor publice, să facă observații cu privire la evaluările de impact, și aceasta în timp util, înainte ca respectiva propunere a Comisiei să fie publicată;
38. cere ca datele utilizate de Comisie să fie fiabile și comparabile;
39. solicită Comisiei să examineze în mod sistematic, în evaluările sale de impact, povara administrativă creată prin propunerile legislative și să prezinte clar întotdeauna care dintre opțiuni creează cea mai semnificativă, respectiv cea mai redusă povară administrativă;

40. remarcă faptul că prezentarea rezultatelor unei evaluări de impact concomitent cu aceea a unei propuneri legislative constituie un detriment, deoarece lasă impresia că evaluarea de impact servește, înainte de toate, la justificarea unei propuneri a Comisiei; prin urmare, pledează pentru publicarea din timp a documentelor, în fiecare etapă a procesului legislativ, inclusiv pentru publicarea evaluării de impact finale a Comisiei, în forma aprobată de CEI, înainte de începerea negocierilor dintre servicii;
41. sugerează că toate evaluările de impact efectuate de către Comisie trebuie publicate de către aceasta într-o ediție specială, astfel încât acestea să poată fi căutate și identificate cu ușurință de public pe un site web dedicat acestui scop;
42. solicită evaluarea a posteriori de către Comisie a actelor legislative adoptate; menționează însă, încă o dată, că evaluările a posteriori nu ar trebui să înlocuiască vreodată îndatoririle ce-i revin Comisiei, și anume de a monitoriza aplicarea legislației UE de către statele membre;
43. invită Comisia să se pronunțe detaliat cu privire la evaluările de impact efectuate de Parlament;

Îmbunătățiri posibile la nivelul Parlamentului European

44. cere comisiilor sale să utilizeze cu mai multă consecvență instrumentul existent de evaluare a impactului la nivelul Parlamentului; reamintește că există o linie bugetară specifică pentru efectuarea evaluărilor de impact; consideră că recurgerea la o evaluare de impact parlamentară este deosebit de necesară atunci când propunerea inițială suferă modificări substanțiale;
45. reamintește, de asemenea, că evaluarea de impact nu trebuie să fie efectuată neapărat în cadrul unui studiu de lungă durată, ci se poate desfășura și sub forma unor studii de scurtă durată, ateliere de lucru și audieri cu experți;
46. opinează că Parlamentul ar trebui să includă sistematic în rezoluțiile sale legislative o mențiune standard, care să trimită la studiul tuturor evaluărilor de impact efectuate de instituțiile UE în domeniile relevante pentru legislația în cauză;
47. remarcă faptul că Parlamentul și comisiile sale dispun încă de pe acum de mecanisme pentru a controla evaluările de impact ale Comisiei; consideră că o prezentare a evaluării de impact, făcută comisiilor relevante de către Comisie, ar constitui o completare valoroasă la controlul efectuat în Parlament; remarcă faptul că un astfel de control s-ar putea, de asemenea, efectua și sub mai multe alte forme, inclusiv sub aceea a unor evaluări de impact complementare, a unor analize mai detaliate, a revizuirii evaluărilor de impact ale Comisiei de către experți externi și a organizării unor reuniuni speciale cu specialiști independenți; subliniază că, în acest context, departamentele sale tematice trebuie să-și desfășoare activitatea în mod coerent;
48. subliniază că evaluările de impact ale Parlamentului ar putea fi considerate drept rectificări la evaluările de impact ale Comisiei;
49. cere ca evaluările de impact ale Comisiei să fie analizate sistematic și cât mai repede

posibil la nivel parlamentar și, în special la nivelul comisiilor sale;

50. accentuează faptul că decizia de a efectua o evaluare de impact la nivelul Parlamentului trebuie să fie luată în cadrul comisiei competente și cu participarea raportorului; insistă ca Regulamentul său de procedură să fie modificat, astfel încât să stipuleze posibilitatea ca evaluările de impact să fie solicitate de numai un sfert dintre membrii comisiei;
51. încurajează toate comisiile parlamentare ca, înaintea examinării unei propuneri legislative, să poarte o discuție aprofundată cu Comisia Europeană privind evaluările de impact;
52. subliniază că evaluările de impact sunt importante și în cursul procedurii legislative parlamentare; încurajează Parlamentul ca, în cazul unor modificări substanțiale, să examineze eventualitatea efectuării unei evaluări de impact în cadrul fiecărei etape a procedurii legislative; menționează însă că, procedând în acest fel, nu ar trebui să se ajungă la întârzieri excesive;
53. solicită, în plus, ca deputații în Parlamentul European să aibă dreptul de a solicita studii de dimensiuni reduse care să le furnizeze aspecte sau statistici relevante în domeniile legate de activitățile parlamentare ale acestora și sugerează ca aceste studii să fie efectuate de biblioteca Parlamentului European în vederea completării actualelor funcții ale acesteia;
54. solicită, prin urmare, ca Parlamentul să adopte planuri pentru ca biblioteca să le ofere deputaților acest serviciu; subliniază faptul că toate planurile trebuie să se bazeze pe cele mai bune practici ale librăriilor parlamentare, inclusiv ale celor aparținând statelor membre, și că acestea trebuie elaborate în conformitate cu norme stricte și în context comun cu activitatea de cercetare care deservește comisiile;

Crearea unei structuri autonome de evaluare a impactului pentru Parlamentul European și orientări de perspectivă

55. subliniază importanța pe care ar avea-o un mecanism uniformizat de evaluare a impactului pentru calitatea și coerența propriilor sale politici;
56. solicită, în acest sens, instituirea, în cadrul Parlamentului European, a unui proces integrat de evaluare a impactului; propune, în acest context, elaborarea unei proceduri comune de evaluare a impactului, pe baza unei sistematizări și a unei metodologii comune, utilizate de toate comisiile;
57. îndeamnă ca aceasta să aibă loc sub egida unei structuri autonome, care să facă uz de resursele proprii ale Parlamentului, de exemplu prin implicarea bibliotecii și a departamentelor politice, și care să includă experți externi, cum ar fi anumiți reprezentanți oficiali, delegați din partea structurilor de evaluare a impactului de la nivel național, pe o bază ad hoc, pentru fiecare evaluare de impact în parte, având sarcina să raporteze Parlamentului European, prin intermediul unui consiliu de supraveghere compus din deputați;
58. solicită crearea infrastructurii administrative necesare în acest scop, garantându-se neutralitatea bugetară a acesteia prin utilizarea resurselor existente;

59. subliniază că, pe termen lung, ar trebui ca, în materie de evaluare a impactului, să se aibă în vedere perspectiva unei abordări comune a instituțiilor europene; reamintește că prin Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2003 și Abordarea comună interinstituțională a evaluărilor de impact din noiembrie 2005 se cerea deja o abordare metodologică comună a evaluărilor de impact în cadrul instituțiilor europene;
60. regretă că, în prezent, Comisia se opune ideii unei abordări comune a evaluărilor de impact la nivelul instituțiilor europene;
61. remarcă faptul că, deocamdată, Consiliul nu a recurs decât în foarte mică măsură la instrumentul pe care îl constituie evaluările de impact; invită, în consecință, Consiliul să recurgă, și el, în mai mare măsură, la evaluările de impact, în concordanță cu abordarea comună interinstituțională a evaluărilor de impact menționată mai sus, astfel încât să-și îmbunătățească din punct de vedere calitativ propria contribuție la legislația europeană; subliniază că instituțiile UE și cele ale statelor membre împărtășesc, în continuare, răspunderea în ceea ce privește o reglementare inteligentă, bazată pe evaluări de impact complete și obiective;

o

o o

62. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Evaluările de impact constituie un instrument ce ocupă un loc central în cadrul legislației, de care legiuitorul ar trebui să se servească în mai mare măsură în viitor. Avantajele evaluărilor de impact sunt evidente. Ele îi indică legiuitorului consecințele ce decurg din propriile sale opțiuni și îl ajută la luarea deciziilor. Astfel, ele pot contribui în mod considerabil la o mai bună legiferare. Ele nu se pot însă substitui, în nici un fel, discursului politic și procesului democratic și legitim de luare a deciziilor de către legiuitor. Ele nu fac decât să contribuie la pregătirea deciziilor politice în ceea ce privește conținutul lor tehnic.

Proiectul de raport se articulează în jurul a patru secțiuni. În primul rând, el stipulează cerințele cu caracter general referitoare la evaluările de impact la nivel european. În a doua secțiune, proiectul de raport se oprește asupra evaluărilor de impact ale Comisiei Europene și enumără îmbunătățirile care li s-ar putea aduce. Cea de a treia secțiune este consacrată evaluărilor de impact efectuate de către Parlamentul European. În cea de a patra și ultima dintre secțiuni, raportul solicită instituirea, în cadrul Parlamentului, a unui mecanism autonom de evaluare a impactului, la care ar trebui să recurgă toate comisiile sale, pentru a îmbunătăți în continuare legislația și a crea sinergii.

Cerințe generale referitoare la evaluările de impact la nivel european

În opinia Parlamentului, evaluările de impact utilizate de instituțiile europene trebuie să satisfacă un anumit număr de principii. Înainte de toate, evaluările de impact trebuie efectuate în condiții de deplină independență și transparență. Ele ar trebui să includă toate categoriile de propuneri legislative și să respecte o metodologie clară. Printre modalitățile opționale de acțiune ar trebui să fie evaluată și opțiunea de a nu întreprinde nicio acțiune. Este necesar să se țină seama, în mod corespunzător, de consecințele specifice asupra întreprinderilor mici și mijlocii. În sfârșit, evaluările de impact trebuie să fie permanent actualizate în cursul procesului legislativ.

Îmbunătățiri posibile la nivelul Comisiei Europene

Parlamentul admite că Comisia a ameliorat calitatea analizelor sale de impact, în special prin crearea propriului său Comitet de evaluare a impactului (IAB). Experiența, reacțiile deputaților și, nu mai puțin, raportul Curții de Conturi Europene indică însă că evaluările de impact ale Comisiei, astfel cum se prezintă ele astăzi, mai pot fi încă îmbunătățite. Aceasta implică, printre altele, o strânsă asociere cu comisiile Parlamentului European și prezentarea detaliată a motivelor pentru care Comisia renunță la evaluările de impact în cazul anumitor propuneri legislative. De asemenea, Comisia ar trebui să-și asume angajamentul de a se pronunța cu privire la evaluările de impact efectuate de Parlament.

Îmbunătățiri posibile la nivelul Parlamentului European

Parlamentul se poate servi încă de pe acum de propriile sale evaluări de impact și este în măsură să supună evaluările de impact ale Comisiei unei verificări aprofundate. Practica ne arată însă că, după cum funcționează Parlamentul, acest lucru se întâmplă foarte rar.

Parlamentul îndeamnă deci comisiile competente să recurgă mai des la evaluările de impact, pentru a îmbunătăți calitatea propriei activități legislative. Este recomandabil să se aibă în vedere posibilitatea efectuării evaluărilor de impact la solicitarea unei părți dintre membrii unei comisii.

Crearea unei structuri autonome de evaluare a impactului pentru Parlamentul European și orientări de perspectivă

Principala solicitare a Parlamentului constă din crearea unei structuri autonome interne de evaluare a impactului, în vederea îmbunătățirii în mai mare măsură a calității legislației sale și a creării sinergiilor. Pe termen lung, este recomandabil să se aibă în vedere perspectiva unui mecanism comun tuturor instituțiilor europene.

7.10.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE

destinat Comisiei pentru afaceri juridice

referitor la garantarea evaluărilor de impact independente
(2010/2016(INI))

Raportor pentru aviz: Derk Jan Eppink

SUGESTII

Comisia pentru afaceri economice și monetare recomandă Comisiei pentru afaceri juridice, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât Parlamentul a subliniat de mai multe ori faptul că independența evaluărilor de impact este o garanție a calității legislației și a cerut în repetate rânduri ca acestea să fie supuse unui control extern și independent;
- B. întrucât Comitetul de evaluare a impactului este considerat de către Comisie ca fiind independent, deși se află sub autoritatea președintelui Comisiei și este alcătuit din funcționari superiori de la mai multe direcții generale și prezidat de secretarul general adjunct; întrucât acest lucru influențează obiectivitatea informațiilor și conduce astfel la o încălcare a neutralității necesare;
- C. întrucât evaluările de impact pot fi utilizate pentru a crea impedimente birocratice inutile pentru dezvoltarea ulterioară sau intrarea în vigoarea a legislației și politicilor europene,
- D. întrucât nu există o viziune de ansamblu clară privind costul total al evaluărilor de impact și nici o distribuire a costurilor acestora pe direcții generale,
 - 1. consideră că procedura de evaluare a impactului trebuie să fie supusă unui control de calitate independent și extern;
 - 2. consideră că alcătuirea și sediul actual al Comitetului de evaluare a impactului sunt în contradicție cu cerința ca evaluările de impact să fie independente, în condițiile în care nu este asigurat niciun control extern;
 - 3. consideră că o procedură independentă de control al calității, combinată cu o analiză

costuri-beneficii, ar trebui să evalueze, inter alia, necesitatea unei evaluări de impact, având în vedere costurile aferente acestora și întârzierile provocate legislației și politicilor;

4. invită Comisia să se inspire din bunele practici ale statelor membre pentru a garanta independența evaluărilor de impact și subliniază necesitatea ca Parlamentul să folosească evaluări de impact specifice numai în cazurile în care legislația s-a modificat substanțial pe parcursul procedurii de codecizie.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	28.9.2010
Rezultatul votului final	+: 29 -: 11 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Burkhard Balz, Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaș, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Íñigo Méndez de Vigo, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Antolín Sánchez Presedo, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Membri supleanți prezenți la votul final	Elena Băsescu, David Casa, Ashley Fox, Sophia in 't Veld, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Siiri Oviir, Gianni Pittella

9.11.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU MEDIU, SĂNĂTATE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ

destinat Comisiei pentru afaceri juridice

referitor la garantarea unor evaluări de impact independente
(2010/2016(INI))

Raportor: Martin Callanan

SUGESTII

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară recomandă Comisiei pentru afaceri juridice, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. invită Comisia să efectueze evaluări de impact obligatorii privind toate propunerile legislative, deoarece acest lucru este necesar pentru a determina necesitatea de a legisla și de a hotărî dacă există o „valoare adăugată a UE”;
2. având în vedere costurile de realizare a evaluărilor de impact, propune să se acorde prioritate realizării acestora în scopuri legislative;
3. subliniază faptul că evaluările de impact orientează doar spre o mai bună legiferare și pot fi numai un sprijin pentru actul de luare a deciziilor politice, prin urmare ele nu trebuie în niciun caz să înlocuiască deciziile politice în cadrul procesului democratic de luare de decizii sau să împiedice îndeplinirea rolului factorilor de decizie responsabili la nivel politic;
4. subliniază, în plus, că evaluările de impact nu ar trebui să creeze întârzieri la nivelul procedurilor legislative sau să reprezinte obstacole procedurale în scopul blocării unor acte legislative nedorite;
5. subliniază faptul că părțile interesate ar trebui consultate în cadrul procesului de realizare a evaluărilor de impact și că proiectele de evaluări de impact ar trebui să fie disponibile înainte de publicarea documentului final pentru a se putea emite comentarii pe marginea acestora;

6. propune ca în domeniile de competență specializată, Parlamentul și Consiliul să aibă dreptul de a solicita ca evaluările de impact să fie efectuate de experți externi din domeniul respectiv;
7. solicită includerea în fiecare evaluare de impact a unei analize obligatorii a costurilor și beneficiilor, în care să se cuantifice în mod clar costurile și beneficiile pentru a putea compara diferitele opțiuni;
8. solicită lărgirea conceptului de costuri-beneficii în carul evaluărilor de impact privind propunerile legislative în vederea includerii unor indicatori specifici referitori la resursele naturale și culturale, având în vedere că acestea necesită o evaluare specială și diferită, în scopul prevenirii unei eventuale distrugerii a acestor resurse;
9. solicită includerea în toate evaluările de impact a unei analize obligatorii a impactului economic și social, precum și asupra mediului și sănătății pe termen mediu și lung; consideră că atunci când nu există niciun fel de impact de acest tip, acest lucru ar trebui menționat explicit în evaluarea de impact;
10. propune ca evaluările de impact privind propunerile legislative să includă o evaluare economică a punerii în aplicare a principiului substituției;
11. subliniază importanța și necesitatea revizuirii de către comisiile Parlamentului, în conformitate cu Abordarea comună interinstituțională a evaluărilor de impact, a evaluărilor de impact și a rapoartelor care le însoțesc pe acestea, realizate de către Comitetul pentru evaluări de impact, în faza inițială a procedurii, precum și importanța și necesitatea realizării propriilor lor evaluări de impact atunci când propunerile Comisiei suferă modificări semnificative;
12. invită Comisia să instituie un „Comitet pentru evaluări de impact” (CEI) cu adevărat independent, care să exercite un control extern critic asupra evaluărilor de impact; propune ca acesta să fie alcătuit din membri independenți, din exteriorul structurii instituționale a UE, să fie aprobat de Parlament și de Consiliu și să fie asistat de un secretariat format din membri ai personalului Comisiei; consideră că CEI ar trebui să recomande Parlamentului să respingă orice propunere legislativă care nu corespunde standardelor stabilite;
13. propune ca Curtea de Conturi să fie responsabilă de supravegherea numirii noilor membri ai Comitetului pentru evaluări de impact, de revizuirea rapoartelor inițiale realizate de către noul Comitet pentru evaluări de impact, precum și de garantarea respectării de către Parlament și Consiliu a normelor stabilite în Abordarea comună interinstituțională a evaluărilor de impact;
14. invită președintele CEI să se prezinte și să ia cuvântul în fața comisiilor vizate, dacă este cazul, la cererea acestora, în fiecare an după publicarea raportului anual al CEI;
15. consideră că independența reală a evaluărilor de impact ar trebui să devină un principiu general aplicabil tuturor tipurilor de evaluări de impact, în special celor

privind mediul; consideră, de asemenea, că garantarea acestui principiu ar trebui inclusă în Directiva privind evaluarea efectelor asupra mediului¹;

16. este convins că Parlamentul ar trebui să solicite Comisiei să propună modificări ale Convenției ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier (Convenția Espoo) care să garanteze independența evaluărilor efectelor asupra mediului;
17. consideră că Comisia ar trebui să joace un rol activ în apărarea intereselor UE și ale tuturor membrilor acesteia atunci când proiectele unor țări terțe pot avea un impact asupra Uniunii Europene sau asupra unuia sau mai multor state membre ale acesteia.

¹ Directiva Consiliului 85/337/CEE din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (astfel cum a fost modificată), JO L 175, 5.7.1985, p.40

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	27.10.2010
Rezultatul votului final	+: 44 -: 5 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Sergio Berlato, Milan Cabrnich, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Christa Kläß, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Theodoros Skylakakis, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Membri supleanți prezenți la votul final	Margrete Auken, Christofer Fjellner, Matthias Groote, Philippe Juvin, Jiří Maštálka, Bill Newton Dunn, Alojz Peterle, Marianne Thyssen, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Jan Zahradil

3.11.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU INDUSTRIE, CERCETARE ȘI ENERGIE

destinat Comisiei pentru afaceri juridice

Garantarea unor evaluări de impact independente
(2010/2016(INI))

Raportor: Giles Chichester

SUGESTII

Comisia pentru industrie, cercetare și energie recomandă Comisiei pentru afaceri juridice, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază faptul că Comitetul de evaluare a impactului (CEI) al Comisiei ar trebui să asigure un control strict al calității, precum și transparență, ar trebui să includă într-o proporție rezonabilă experți independenți neexecutivi propuși de Comisiei și supuși aprobării Parlamentului European și ar trebui să prezinte rapoarte comisiei competente;
2. consideră că evaluarea de impact constituie un instrument adecvat pentru justificarea pertinentei propunerilor Comisiei, în special respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității, și pentru a explica mai bine co-legiuitorilor și cetățenilor, în general, motivele care au dus la alegerea unei anumite măsuri;
3. consideră că CEI ar trebui să verifice toate evaluările de impact (EI) ale Comisiei și să emită avize cu privire la acestea; consideră că în cazul în care Comisia, în urma unui aviz negativ din partea CEI, decide să nu-și modifice propunerea, ar trebui să fie publicată o declarație a Comisiei pentru a explica această decizie, împreună cu propunerea, precum și avizul CEI;
4. subliniază faptul că evaluarea de impact nu trebuie să reducă în niciun fel independența Comisiei de a-și exercita prerogativele sale instituționale, în special dreptul exclusiv în materie de inițiativă legislativă, astfel cum prevede articolul 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană;
5. consideră că CEI ar trebui să fie în măsură să verifice calcularea costurilor evaluărilor de

impact (EI) și să dispună o calculare independentă a costurilor cu asistență din partea unor experți independenți, atunci când este necesar;

6. consideră că în EI ar trebui avute în vedere impactul asupra parteneriatelor economice ale UE, precum și implicațiile alegerii unui anumit standard european, în locul unui standard internațional;
7. consideră că EI ar trebui efectuate sistematic pentru orice propunere legislativă și solicită Comisiei ca, în cazurile excepționale în care nu se poate efectua nicio EI, să furnizeze întotdeauna o justificare a motivelor pentru care nu s-a efectuat o EI;
8. consideră că o abordare de tip costuri-beneficii este insuficientă în cazul EI și de aceea subliniază importanța unei abordări integrate a evaluărilor de impact care cuprind interacțiunile între aspectele economice, acordând o atenție deosebită impactului asupra IMM-urilor, sociale, teritoriale, sanitare și de mediu;
9. susține că fiecare EI trebuie să aibă în vedere politicile alternative și îndeamnă Comisia să stabilească un mecanism care să garanteze o cooperare inter-instituțională mai strânsă;
10. solicită Comisiei să consulte părțile interesate și reprezentanții ai altor instituții UE pentru a analiza proiectele înainte de finalizarea propunerii astfel încât aceștia să fie implicați mai din timp și mai îndeaproape în proces, permițând Comisiei să focalizeze mai bine evaluările de impact și conținutul acestora în perspectiva opțiunilor politice; consideră, de asemenea, că ar trebui furnizate note de sinteză ale EI;
11. subliniază că EI ar trebui să fie actualizate pe parcursul ciclului de elaborare a politicilor, în special pentru a lua în considerare modificările substanțiale ale propunerii legislative inițiale prezentate de Comisie, și că această actualizare ar trebui să fie disponibilă înaintea votului final din Parlament; încurajează o utilizare mai sistematică și mai focalizată a EI în Parlament în situațiile în care propunerile sunt modificate în mod substanțial de către comisia parlamentară, în conformitate cu Abordarea comună interinstituțională a evaluării impactului și Ghidul EI al Parlamentului;
12. reamintește că sarcina administrativă a noii legislații care urmează să fie impusă întreprinderilor și administrației publice este un element semnificativ evaluat de EI, iar costurile administrative și cele de asigurare a conformității ar trebui cuantificate, atunci când este posibil; solicită să se ia în considerare reducerea sarcinii administrative și îndeplinirea obiectivelor legislative pentru a se asigura o abordare echilibrată și solicită Comisiei o evaluare temeinică a efectelor noilor reglementări asupra industriei și asupra competitivității sale, în ceea ce privește obiectivele strategiei Europa 2020 și discuțiile actuale privind o nouă politică industrială pentru Europa;
13. solicită aplicarea consecventă și publicarea „testului IMM” pentru a evalua impactul noilor reglementări, în special asupra IMM-urilor;
14. consideră că metodologia care stă la baza procesului de evaluare a impactului de către CEI ar trebui să fie evaluată periodic de către un organism independent precum Curtea de Conturi; îndeamnă la efectuarea de evaluări ex-post pentru a stabili dacă politica a fost eficientă și pentru a optimiza metodologia privind EI;

15. subliniază că cei care promovează un proiect sau care beneficiază în mod direct sau indirect de executarea sa nu pot realiza sau aproba evaluarea de mediu înconjurător, în acest sens fiind necesară o evaluare externă și independentă obligatorie;
16. consideră că, în cazul proiectelor sau actelor legislative promovate de administrațiile publice sau întreprinderile aflate în subordinea unei administrații publice, evaluarea impactului asupra mediului și aprobarea acestuia nu pot fi realizate de aceeași administrație;
17. consideră că, având în vedere costul realizării acestor evaluări de impact, ar trebui să se acorde prioritate propunerilor legislative care stabilesc norme obligatorii.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	26.10.2010
Rezultatul votului final	+ : 44 - : 4 0 : 2
Membri titulari prezenți la votul final	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Membri supleanți prezenți la votul final	Antonio Cancian, Matthias Groote, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Silvana Koch-Mehrin, Bernd Lange, Markus Pieper, Mario Pirillo

02.12.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU PIAȚA INTERNĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR

destinat Comisiei pentru afaceri juridice

referitor la garantarea unor evaluări de impact independente
(2010/2016(INI))

Raportoare pentru aviz: Barbara Weiler

SUGESTII

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor recomandă Comisiei pentru afaceri juridice, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază necesitatea de a trage învățăminte din evaluarea ex-post a legislației existente și din analiza jurisprudenței relevante a Curții de Justiție, precum și necesitatea de a purta o discuție adecvată cu privire la opțiunile strategice disponibile într-un anumit domeniu de politică înaintea propunerii unei noi legislații;
2. subliniază necesitatea realizării unor evaluări de impact temeinice ca o condiție prealabilă pentru obținerea unei legislații de calitate și pentru transpunerea, punerea în aplicare și asigurarea respectării acesteia;
3. solicită Comisiei să examineze toate opțiunile posibile în mod independent și nepărtinitor, fără să decidă asupra uneia dintre opțiuni înainte de realizarea unei evaluări de impact;
4. aprobă abordarea strategică față de evaluările de impact, așa cum este recunoscută în Comunicarea Comisiei privind reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană, care trebuie să se aplice în întregul ciclu de politici, de la definire până la punerea în aplicare, asigurarea respectării, evaluare și revizuire a legislației; subliniază faptul că ar trebui acordată mai multă atenție și resurse etapei de concepere a propunerilor legislative, întrucât aceasta ar putea îmbunătăți calitatea rezultatului și ar facilita procesul legislativ;
5. subliniază faptul că, în vederea realizării unei evaluări de impact obiective, Comisia

trebuie să consulte sistematic toate părțile interesate, inclusiv IMM-urile și organizațiile pentru protecția consumatorilor pentru a întări astfel participarea cetățenilor UE la consultări;

6. consideră că, pentru realizarea evaluărilor sale de impact, Comisia ar trebui să consulte și statele membre, având în vedere că acestea vor trebui ulterior să transpună directivele în legislațiile naționale, iar autoritățile naționale cunosc mai bine, de regulă, modul în care se traduc în practică dispozițiile legale;
7. consideră că evaluarea de impact este un „document viu”, parte componentă a procesului de legiferare; subliniază necesitatea garantării unei flexibilități suficiente, care să permită realizarea de evaluări de impact ulterioare pe parcursul procesului de legiferare;
8. subliniază, în conformitate cu Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, că autoritățile legislative s-au angajat să realizeze evaluări de impact când consideră că acest lucru este adecvat și necesar pentru procesul legislativ, înaintea adoptării oricărui amendament substanțial;
9. invită Comisia să garanteze că se iau în considerare cerințele din domeniul protecției consumatorilor, asigurându-se că evaluările de impact examinează impactul potențial al propunerilor asupra pieței interne și asupra consumatorilor, precum și impactul lor economic și social și cel asupra mediului;
10. solicită Comisiei să examineze în mod sistematic, în evaluările sale de impact, povara administrativă creată prin propunerile legislative și să prezinte clar întotdeauna care dintre opțiuni creează cea mai semnificativă, respectiv cea mai redusă povară administrativă;
11. îndeamnă Comisia să se asigure că evaluările de impact includ o evaluare pertinentă a impactului social al propunerilor;
12. salută faptul că noile orientări ale Comisiei privind evaluarea de impact conțin un angajament de examinare a impactului potențial al propunerilor asupra IMM-urilor și solicită cu fermitate Comisiei să îndeplinească aceste obligații;
13. subliniază necesitatea de a îmbunătăți activitatea Comitetului de evaluare a impactului prin asigurarea reprezentării în cadrul acestuia a experților Comisiei din toate domeniile de politică vizate, precum și prin implicarea unor specialiști independenți din afara Comisiei; observă că activitatea Comitetului de evaluare a impactului ar trebui să continue în condiții de transparență deplină, cu informarea detaliată a comisiilor Parlamentului European;
14. încurajează toate comisiile parlamentare ca, înaintea examinării unei propuneri legislative, să poarte o discuție aprofundată cu Comisia Europeană privind evaluările de impact;
15. subliniază că reglementarea inteligentă bazată pe evaluări de impact complete și obiective rămâne responsabilitatea partajată a instituțiilor europene, iar Comisia trebuie să ia prin urmare în considerare feedbackul primit din partea Parlamentului European, a

Comitetului Regiunilor, a Comitetului Economic și Social European și a statelor membre.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	30.11.2010
Rezultatul votului final	+: 33 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Bușoi, Lara Comi, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Membri supleanți prezenți la votul final	Frank Engel, Anna Hedh, María Irigoyen Pérez, Morten Løkkegaard, Pier Antonio Panzeri, Konstantinos Poupakis, Wim van de Camp, Anja Weisgerber
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Emma McClarkin, Jutta Steinruck

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	12.4.2011
Rezultatul votului final	+: 20 -: 2 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Membri supleanți prezenți la votul final	Piotr Borys, Sergio Gaetano Cofferati, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Arlene McCarthy, Angelika Niebler